

1978 MAR 1
ESTI HÍRLAP

910.2

244

A DUNA-PARTI VENDÉGVÁRÓ PALOTÁBAN

Most adják el a nyarat

Szállodák, fizetővendég-szobák — és a maszekok

Az irodában, a Budapest Tourist Duna-parti központjában, a Roosevelttéri palota vendégváró termében már a nyarat készítik: a főváros idegenforgalmi szezonját.

A FOGADÓ- KAPACITÁS

Dr. Kada István igazgató helyesbít. Már nem 1978 tavaszának-nyarának előkészítésén munkálkodnak — „az előző nyáron, s az

őszön készültek a tervek” —, hanem szó szerint vehetjük: az idegenforgalmi irodában most élük a főszeszont. Itt a munka dandárja. A nyár? Akkor már csak végrehajtanak. Most értékesítenek — szálláshelyünk, szórakozásunk Dubrovnikban, Várnában, Amszterdamban meglegyen, s Budapest vendégei jól érezzék majd magukat. Ezért hát e nyári munkákról érdeklődve a gondok felől kérdezem az igazgatót.

— A főváros idegenforgalmának talán egyik legérdekesebb pontja: a fogadókapacitás. A szálloda jellegű szállások száma alig haladja meg a háború előttit. A Hilton felépüléssel alig több ma a férőhelyek száma, mint 1945 előtt volt: csaknem 9 ezer. Igaz, a mostani jóval magasabb színvonalú. Ami számszerű gyarapodás, az a két budapesti kemping, a hárshegyi és a római fürdői. Viszont tizenöt év óta egyik sem bővült, sőt az utak építése miatt a férőhely csökkent. Az idegenforgalom növekedéséről pedig külön nem kell szólni. Elsőrendű gond tehát a színvonalas — nem a drága! — szálloda-jellegű férőhelyek fejlődésének nem kielégítő üteme.

IGEN OLCSÓ

Vendéget hívunk, s a vendégnek szállás kell. A Budapest Tourist ezért is kezdte szervezni az ötvenes évek végén a fizetővendég-szobák hálózatát.

— A népgazdaságnak nem volt nagyobb módja szállodák fejlesztésére, ezt a szolgáltatást — mondja az igazgató — valóban a szükségszerűség hozta létre. A Budapest Touristnak most annyi a fizetővendég-szobája, mint Budapest valamennyi szállodájában az összes férőhely. A többi idegenforgalmi hivatallal együtt körülbelül tizenhét-ezer az ilyen fizetővendég-szoba, ebből 9600 a Budapest Touristé.

Igen olcsó ez a szolgáltatás. Az átlagos egy főre jutó költség ötven forint alatt van. Ez annyira olcsó, hogy a külföldről érkező vendégek hamar észrevették, s bár a pesti szállodák teltek, a szálloda igénybevétel a nyugati vendégek arányát nézve csökkent.

A hazánkba, s főként a fővárosba igyekvő külföldi turistákat a kereskedelmi szálláshelyek nem képesek befogadni. A vendégek nyolcvan százalékban barátok, rokonok, ismerősök, vagy ahogy Pesten mondják: maszekok lakásában szállnak meg. Ezekről a maszek szállásadókról — mondjuk úgy, hogy: illegális szállásadók? — érdekes adatokat jegyez fel a statisztika. A fizetővendég-szobahálózat fontos, nélkülözhetetlen, támogatásra méltó.

Merőben más a helyzet a maszekokkal: nem adóznak, mi több: egy részük esencesel, üzletel. De nézzük az adatokat. Tavaly 43 millió 443 ezer vendégnapot számláltak. Ebből csak 8 millió 587 ezer, vagyis körülbelül 20 százalék vette igénybe a kereskedelmi szálláshelyeket. Óriási összegek tűntek el az ilyen ügyeskedők, ellenőrizhetetlen szálláshelyein. Már annyira elburjánzott a maszek — nem a fizetővendég! — szobakiadás, hogy nyári szezonban gyakran itt, a Roosevelttéri iroda előtt kínálják egyesek az „olcsó szállás”-t.

A KEMPINGEK

— Hangsúlyozni szeretném — mondja az igazgató —, nem a polgári jogot szeretnénk megkérdőjelezni, hogy valaki vendéget fogadjon. Nálunk ez természetes, barátot, rokont, ismerőst mindenki szeretettel lát otthonában. De még egy adat: a fizetővendég-hálózatunk kihasználtsága 1976-ban 68 százalék volt, tavaly már csak ötvennyolc. Meg kell próbálni ezt a folyamatot — szerintem nem adminisztratív módon! — visszatornítani, megőlyegezni a pénzért, árúért üzletelő maszek szobátatást. Tudom, hogy igen lassan lehet ezt elérni. De: ma már nem sajnálkoznak a turista útlevélét csencselésre, üzletelésre felhasználó lebukásán, hanem inkább azt mondják: úgy kellett nekik.

A másik nagy szállást adó lehetőség: a kemping. Tíz-tizenöt éve a budapestiek nem bővültek, inkább elhasználódtak. Az idén, hogy a két pesti kemping első osztályú maradjon, több milliós ráfordításra van szükség.

— Pormentes utakat építünk, parkosítunk, a mosdókat korszerűsítjük, melegvizet zuhanyozókat építünk. Mind a két kemping, gondolva a mai árakra, ráfizetéses. Egy faházban a szállás ágyneművel huszonkét forint. Egy ágynemű mosatása 16.50-be kerül. Mégis arra kell törekednünk, hogy a két pesti kemping elérje a nemzetközi színvonalat.

— Jogosan megkérdeshetné — mondja az igazgató —, hogy ha oly kevés a pesti szálláshely, miért nem építünk új kempinget? Tervezzük is a meglévő kettőnél jóval nagyobb, körülbelül háromezer személyes kemping építését. A Fővárosi Tanácstól az új kemping építéséhez 25 millió forint támogatást kapnánk. De, ha marad a mai ár, hogy működhetne ez gazdaságosan? Pedig az új pesti kemping mielőbbi megvalósulása nemcsak a külföldi, hanem a belföldi turizmus egy igen fontos feltételét oldaná meg.

(kőbányai)